

csatornán keresztül, körbe szántók és legelők váltják egymást. Két, mára már elsekélyesedett csatorna között szörvány obszidián pengét találtunk.

Szegedi-tag (21. sz. lh.) (KÖH 89269): A nyomvonalat követve, a Csomota-csatorna és az említett kiszáradt holtág között, a Szegedi-tagban három helyen is gyűjtöttünk cserepeket, véleményünk szerint egyetlen, nagy kiterjedésű lelőhelyről lehet szó. A lelőhely ÉNy-i felől Árpád-kori(?) kerámia, DK-i részén újkori és császárkori cserepek kerültek elő. Ezen kívül még három paticsrögöt, egy salakdarabot és egy vastárgyat (kérdéses, hogy régészeti) találtunk. A lelőhely Ny–K irányú, 507 m hosszú és 295 m széles.

KÖRÖSFŐI ZSOLT

258. Petőfiszállás, Ferencszállási-dűlő (KÖH 86947)

(Bács-Kiskun megye) A

A Kék-víz Észak Bács-Kiskun Megyei Ivóvízminőség-javító program–Ivóvízhálózat rekonstrukciós munkák, ellátó vezeték és távvezeték építése megnevezésű beruházás előzetes régészeti dokumentációja készítéséhez kapcsolódóan végeztünk terepbejárást 2014. május 29. és 18. között.

A terepbejárás során a címben megnevezett, korábban ismeretlen régészeti lelőhelyet és egy régészeti érdekű területet (Ferencszállási-csatorna, D) azonosítottunk, melyekről avar kori kerámiatöredékeket gyűjtöttünk.

HARKAI ISTVÁN

259. Pécel, Hatos-dűlő (MRT 11. k. 19/2. lh., KÖH 26222)

(Pest megye) Ó, R, Sza

A B1 D400 kőolajvezeték rekonstrukcióhoz, kivitelezési munkáihoz kapcsolódóan a lelőhelyet 2014. április 4. és 26. közt tárta fel a szentendrei Ferenczy Múzeum.

A lelőhely egy lankás domboldalon terül el, ahol 73 objektum feltárása során több korszak emlékei kerültek elő: a meghatározhatatlan őskori anyag mellett főként a késő rézkori badeni kultúrához sorolható és szarmata kori anyagot tártunk fel. Kiemelkedően gazdag a 106. objektum leletanyaga, melyben több jól kiegészíthető, a klasszikus badeni kultúra időszakára keltezhető edény maradványai láttak napvilágot. A lelőhelyet egy patak szelte ketté, amelytől távolabb kerültek elő a szarmata leletek. Ez alól kivétel a 152. objektum, mely a lankás domboldal alján, a patak közelében feküdt. Ebben néhány cserép mellett nagy mennyiségű salakot találtunk. A feltárt terület 1984m².

Munkatársak: Bózsa Anikó, Sima Gábor és Szócs Péter.

RAJNA ANDRÁS

260. Pécs, Belváros keleti része (KÖH 70847)

(Baranya megye) Kk, Tő, Ú

A Szent Mór Iskolaközpont⁵⁶ (Hunyadi János út 9.) É-i épület-szárnya területén, a Hunyadi János úti bejáratnál, a Ny-i épületszárny mögötti udvar É-i végében álló garázs bővítésére

került sor. Ennek során a garázs É-i végét meghosszabbították. A garázs hátsó falában régészeti korú kultúrrétegződés jelentkezett, amelyet 2014. november 20. napon régészeti felügyelet keretében dokumentáltuk. A rétegekből késő középkori, hódoltság kori és újkori kerámiaanyag került elő, valamint objektumként egy kemence jelentkezett a metszetfal felső részén.

A természetes talajszint az iskolaközpont területén É-ról D-i irányba, illetve K-ről Ny-i irányba is erősen lejt. Ebbe a lejtős térszínbe építették az iskolát. É-i, legmagasabb részén az iskola építéskor belemélyítették a meglévő térszínbe, ennek eredményeképp kiásták a kultúrrétegeket is. A garázzsal egy szintben lévő udvar területére ugyanez érvényes.

TÓTH ZSOLT

Pécs, Péter-Pál sírkamra (Cella Trichora, a székesegyház nyugati oldala előtt) (KÖH 26789)

(Baranya megye) Ró, Ka, Á, Kk

A részletes tanulmány megjelent: Tóth Zsolt: Régészeti kutatások Sopianae északi temetőjében: az I. számú Cella Trichora 2013–2014. évi kutatásának eredményei. Janus Pannonius Múzeum Évkönyve 54., 2016–2017 (Pécs, 2017), 267–304.

261. Pécs, Széchenyi tér (Szent Bertalan templom) (KÖH 28721)

(Baranya megye) Ró?, Á, Kk, Kú, Tő

A Széchenyi téren, a Belvárosi Plébániatemplom szigeteléséhez kapcsolódó földmunka régészeti felügyeletére a 2014. április 10. és június 20. közötti időszakban került sor. (*Az illusztrációt lásd a 129. oldalon!*) A templom kriptaszintjét kívülről körbe szigetelték, ugyanis a régi szigetelés előregedése miatt nedvesedett a föld alatti rész és a temetkezőhelyek a kripta oldalában beáztak. A szigetelési munkálatokhoz a templomot kívülről a K-i, É-i és Ny-i oldalon 1–1,5 m szélességben körbeásták. Az árkok mélysége 2–3,5 m között változott, igazodva a mai terepszínhez. Szigetelni csak a templom D-i oldalát nem kellett, ugyanis az már nincs földben, a felszínen áll. A beruházó a Pécsi Egyházmegye volt. A munkálatok mellé a Pécsi Járási Hivatal Járási Építésügyi és Örökségvédelmi Hivatala régészeti felügyeletet írt elő, amelyet Janus Pannonius Múzeum végzett.

A Gázi Kászim pasa hódoltság kori dzsámijának É-i oldalához 1940-ben új, modern, szimmetrikus elrendezésű templomrész emeltek, amelynek alaprajza félköríves apszisra emlékeztet. Ehhez K-en és Ny-on egy-egy kis oldalkápolna tartozik, amelyek alaprajza szintén félköríves. Az új templomrész helyén Török Gyula (régész) és Gosztonyi Gyula (Pécsi Egyházmegye főépítész) végzett feltárásokat az építkezés megkezdése előtt, 1939-ben. Az akkori építkezés helyén a Szent Bertalan templom állt a középkor évszázadaiban. Részben a templom területén, részben a templomtól D-re épült fel a 16. században a török dzsámi. A katolikus templom már részlegesen elpusztult a dzsámi építésének idejére. A török dzsámi É-i oldalához, a középkori templom maradványai fölé a 18. században barokk épületrészt toldottak hozzá. Gosztonyiék a munkálatok megkezdése előtt ezt lebontatták, s ezt követte az építkezés előtt a régészeti kutatás.

Sajnos az új templomrész építéskor a régészeti kutatás után a középkori Szent Bertalan templom mintegy fele elpusztult. Ennek helyén található az új templomrész kriptaszintje. A templom É-i hajójának maradványai a templomtól É-ra, az út-

56 A helyszínen 2013-ban végzett kutatásról a jelentést lásd RKM 2013, 96.